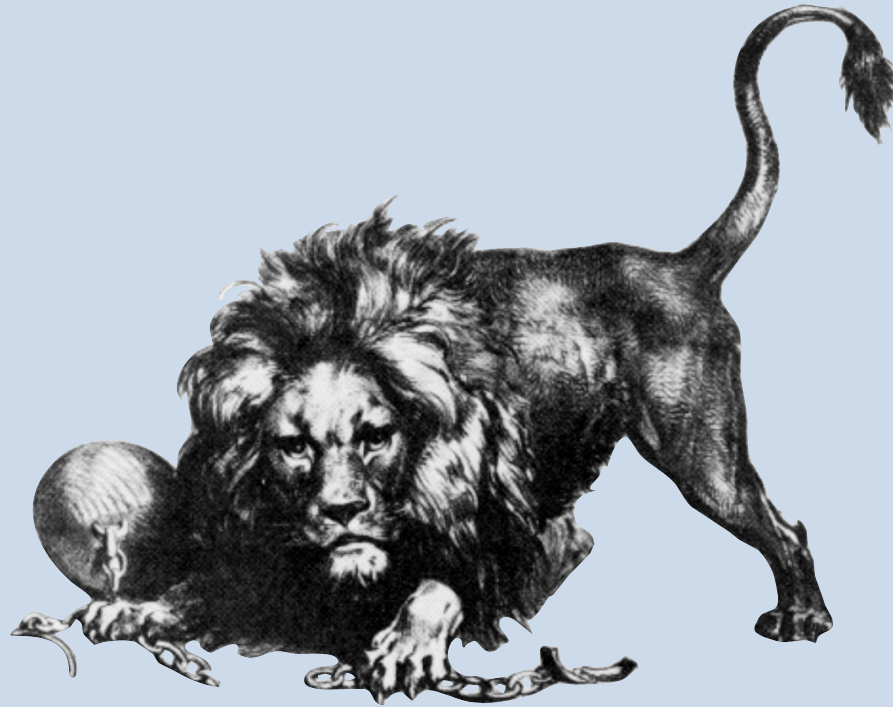

Secessie

Kwartaalblad voor de Studie van Separatisme en Directe Democratie

Over paradoxen en paradigma's3

Nr. 2

Driemaandelijks: januari – februari – maart 2001

Een uitgave van het Mia Brans Instituut

Over paradoxen en paradigma's

Wie nadenkt over de secessie van Vlaanderen uit de Belgische ruimte, botst op het probleem Brussel. Als de 6.000.000 Vlamingen-buiten-Brussel kiezen voor volledige soevereiniteit, laten zij 100.000 Brusselse Vlamingen aan hun lot over, zo hoort men vaak. Niet juist, zegt voormalig Brussels parlements-lid **André Monteyne**, een van de meest gezaghebbende Brusselse Vlamingen. Hij legt uit waarom de onafhankelijkheid van Vlaanderen-zonder-Brussel paradoxaal genoeg de beste garantie is die de Vlamingen in Brussel hebben.

De Vlamingen maken 60 % van de Belgen uit. Vlaanderen is niet de enige natie in Europa die het land dat het numeriek domineert, uit elkaar wil zien vallen. Ook dat is een paradox, maar in Tsjechoslovakije bliezen de Tsjechen de unie op. Sommige volkeren verdragen niet langer het keurslijf van een verplichte „solidariteit.” **Mr. Paul Belien** trekt in dit verband de aandacht op het Verenigd Koninkrijk. Niet Schotland zal Groot-Brittannië opblazen, voorspelt hij, maar Engeland.

Als Vlaanderen een soeverein land wordt, hoe moet het er dan uitzien? Krijgt het dan soevereine politici of een soeverein volk? Dat laatste veronderstelt een directe democratie met burgerinitiatieven en bindende referenda. Zo komt een politiek stelsel tot stand, waarin naast de wetgevende, de uitvoerende, de rechterlijke en de mediatieke macht, ook een vijfde macht ontstaat: het volk. De vier eerste machten worden vandaag gepatroneerd door de politiek, de vijfde is de enige onafhankelijke. Dat bleek op 28 september vorig jaar in Denemarken, waar het volk tegen de euro stemde, ondanks de indoctrinatie door het héle politieke en mediatieke establishment. Dat blijkt ook uit de voorbeelden die **Dr. Jos Verhulst** schetst in zijn bijdrage. Hij wijst ook op de foutieve voorstelling die acht Belgische universiteitsprofessoren geven in een officieel advies aan het Parlement inzake directe democratie. Zijn de foute professoren onbekwaam, of liegen ze bewust?

Een leugen is in elk geval de bewering dat de franstaligen in België in de 19de eeuw solidair waren met het verpauperde Vlaanderen. Uit het historisch onderzoek van **Prof. Dr. Juul Hannes** blijkt dat de Belgische fiscale stelsels Vlaanderen altijd financieel hebben benadeeld. Dus is het niet waar dat wij vandaag verplicht zijn om de Walen een wederdienst te bewijzen omdat die ooit goed voor ons zijn geweest.

Secessie wacht wellicht een grote toekomst. Dat schrijft de Amerikaanse filosoof **Dr. Steven Yates**. Hij wijst er op dat het recht op secessie onontbeerlijk is in een vrije samenleving. De secessie-idee behoorde in de VS tot het midden van de 19de eeuw tot het algemeen aanvaarde politieke paradigma, maar werd nadien tot een taboe. Vandaag maakt de idee opnieuw opgang. Dit gaat opnieuw met een paradigmaverschuiving gepaard. De huidige politieke stelsels worden immers met steeds meer anomalieën geconfronteerd. De verkiezingsuitslag van 8 oktober, bijvoorbeeld.

Ten slotte serveren we u, met toestemming van de auteur, **Dr. Gerard Bodifée**, een column die hij midden vorig jaar in *Knack* publiceerde. Het recht op secessie is niet alleen een garantie voor de vrijheid, maar secessies maken onze wereld ook vreedzamer. Misschien lijkt ook dat voor sommigen een paradox. Een wereld zonder superstaten, met allemaal Vlaanderens, Zwitserlanden en Denemarkens, waar elk volk direct-democratisch zijn lot bepaalt, zal ook machtsmisbruik kennen,¹ maar wellicht minder dan vandaag. Althans, dat denken wij, en daarom presenteren wij u dit blad, met hopelijk voldoende stof tot nadenken en tot discussie.

Dr. Alexandra Colen

¹ Dr. Yates maakt er ons immers op attent dat dit eigen is aan de menselijke natuur.